

Arrest

nr. 63 179 van 16 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 21 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die loco advocaat A. PIROTTE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanese afkomstig uit Bilac en bent u Servisch staatsburger. Uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielrelaas integraal baseert op dezelfde motieven die uw partner, L.(...) B.(...) (O.V. 6.757.051), in het kader van zijn asielaanvraag aanhaalde. Zo verklaarde u dat u uw partner ongeveer drie jaar geleden via een gemeenschappelijke vriendin leerde kennen. In 2008 vroeg B.(...) tweemaal uw hand aan uw broers via een tussenpersoon. Uw broers wilden dit echter niet omdat zijn moeder een Bosnische is. Na die huwelijksaanzoeken vielen ze hem aan op straat. Sindsdien werd u ook mishandeld door uw broers. Om u uit de buurt van B.(...) te houden, nam uw broer R.(...) u eind 2008 tegen uw wil mee naar Oostenrijk, waar jullie asiel aanvroegen. Uw broer verplichtte u om tijdens uw asielaanvraag te vertellen dat jullie dit deden omwille van wat jullie hadden meegemaakt tijdens de oorlog. U had echter

geen problemen meer ten gevolge van de oorlog, maar wel met uw familie. Uit schrik voor uw broer durfde u dit niet te vermelden en zei u niets op het interview. Jullie werden na vijf maanden terug naar Servië gerepatriëerd. Daar zette u uw relatie met B.(...) verder. Zes maanden geleden raakte u zwanger van hem. Uw broers waren uitzinnig van woede en maakten een afspraak in Vranje voor een abortus op 19 januari 2011. Jullie wilden het kind echter houden en daarom nam B.(...) u de avond van 17 januari 2011 mee uit uw huis. Jullie vertrokken op 18 januari 2011 legaal met de bus naar België, waar jullie de dag nadien aankwamen. Op 25 januari 2011 vroegen jullie in België asiel aan. U bent in het bezit van uw Servisch paspoort, uitgereikt in Vranje op 23 december 2009 en uw Servische identiteitskaart, uitgereikt op 5 november 2009.

B. Motivering

Uit uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw partner, L.(...) B.(...). In het kader van zijn asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing van uw partner werd als volgt gemotiveerd:

"Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u Servië verlaten hebt uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of wegens het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde Servië te hebben verlaten omwille van de problemen met de familie van uw partner R.(...). De familie was tegen jullie relatie omdat uw moeder een Bosnische is. Haar broers dreigden u te vermoorden, ze schoten op u, mishandelden R.(...) en maakten een afspraak met een dokter om jullie ongeboren kind te aborteren (CGVS, p. 6, 8-10; CGVS partner, p. 3-4; p. 6-8). Zowel u als uw partner verklaarden expliciet behalve met haar familie, met niemand anders problemen gehad te hebben (CGVS, p.10; CGVS partner, p. 8). Het betreft hier bijgevolg problemen van louter interfamiliale, intrafamiliale en gemeenrechtelijke aard. U hebt geenszins aannemelijk gemaakt dat u voor dergelijke familiale en gemeenrechtelijke problemen geen of onvoldoende beroep kon of zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Vooreerst verklaarden u en uw partner nooit enig probleem te hebben gehad met de Servische autoriteiten (CGVS, p. 4; CGVS partner, p. 4). Daarnaast blijkt uit jullie verklaringen dat u en uw partner steeds nagelaten hebben de problemen van u en uw partner met uw schoonfamilie aan te geven bij de politie. U deed dit niet omdat het uw schoonfamilie betrof en u niet wilde dat ze problemen zou krijgen met de politie. Uzelf wou aldus vermijden nog meer problemen met uw schoonfamilie te krijgen (CGVS, p. 9-10; CGVS partner, p.7-8). Dit is echter geen afdoende verantwoording voor uw nalaten de politie over deze feiten in te lichten, temeer daar de feiten – er werd zelfs eens op u geschoten – behoorlijk ernstig zijn. Het is immers de taak van de autoriteiten om u en uw partner, indien nodig, bescherming tegen uw belagers te bieden. Om bescherming te kunnen bieden, moeten de autoriteiten op de hoogte zijn van alle gegevens in verband met uw problemen. Indien zij hiervan niet op de hoogte worden gesteld, kunnen zij vanzelfsprekend ook niet optreden. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan uw administratieve dossier werd toegevoegd, dat er in de Preshevë-vallei mogelijkheden bestaan om in geval van problemen van gemeenrechtelijke aard klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP). De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevë-vallei. De MEP vervult haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren. Zo treedt de MEP op in situaties van huiselijk geweld, drugs, burenruzies, smokkel, diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting, moord en andere gemeenrechtelijke feiten. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat internationale bescherming slechts ingeroepen kan worden wanneer alle in het land van herkomst voorziene beschermingsmogelijkheden op redelijke wijze zijn uitgeput. Dit heeft u, zoals hierboven reeds bleek, niet aannemelijk gemaakt.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde identiteitsdocumenten kunnen geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Ze tonen enkel uw identiteit en uw nationaliteit aan, maar niets meer.

Wat betreft de asielaanvraag van uw partner B.(...) R.(...) (O.V. 6.757.049) besloot ik eveneens tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling. Uw identiteit en nationaliteit staan hier immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar asielaanvraag verbindt aan deze van haar partner, L.B. Verzoekster voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als haar partner, L.B.

2.2. De Raad heeft in het arrest nr. 63 178 van 16 juni 2011 aan verzoeksters partner de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

"2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Verzoeker wijst erop dat de bestreden beslissing op geen enkel moment vaststelt dat zijn verklaringen ongeloofwaardig zijn en er ook geen tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en deze van zijn partner werden vastgesteld. Voor het feit dat verzoeker en zijn partner geen beroep hebben gedaan op de interne politiediensten, hebben zij een duidelijke verklaring. Het gaat immers om familie waardoor het veel moeilijker is klacht in te dienen indien men de daders van de gewelddaden kent. Het indienen van een klacht zou door de familie van verzoekers partner overigens als verraad worden aanzien en het is goed mogelijk dat de broers van zijn partner dan wraak zouden willen nemen. Verzoeker benadrukt dat zijn partner haar familie te schande heeft gemaakt, dat zij zwanger werd zonder getrouwd te zijn en dat binnen de maatschappij waartoe zijn partner behoort eremoorden nog steeds vaak voorkomen om de eer van de familie te redden. Verzoeker kon niet anders dan onmiddellijk het land te verlaten zonder een beroep te doen op de ordediensten. Ook bij een eventuele terugkeer kan hij geen beroep doen op de interne ordediensten/politiediensten/MEP en dit omdat de broers van zijn partner zich zullen wreken om de eer van de familie te redden en de politiediensten hier geen vat op zullen hebben. Hij vreest dan ook terecht voor zijn leven en dat van zijn partner, maar vooral voor het leven van hun kind. Tot slot verwijst verzoeker naar de nota van de Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties betreffende "Burden of proof in refugee claims" en benadrukt hij nogmaals dat hij een correct en geloofwaardig verhaal heeft verteld. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen motiveert de beslissing duidelijk eenzijdig en houdt geenszins rekening met de concrete situatie.

2.2. Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de vreemdelingenwet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen ter voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde in casu vast dat verzoeker en zijn partner steeds nagelaten hebben hun problemen aan te geven bij de politie. Het is inderdaad zo dat verzoeker zelfs geen poging heeft ondernomen om nationale bescherming te krijgen. Met zijn betoog ter verschoning hiervan brengt verzoeker echter geen argument aan dat aantoonde dat hij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming door zijn nationale overheid in de zin van artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet. De argumentatie dat het om de familie van zijn partner gaat waardoor het veel moeilijker is klacht in te dienen, dat de familie van zijn partner het indienen van een klacht als verraad zou aanzien, dat het goed mogelijk is dat de broers van zijn partner dan wraak zouden willen nemen, dat binnen de maatschappij waartoe zijn partner behoort eremoorden nog steeds vaak voorkomen om de eer van de familie te redden en de politiediensten hier geen vat op zullen hebben zijn loutere beweringen en onafdoende om aan te tonen dat verzoeker niet zou kunnen rekenen op bescherming door de Servische autoriteiten. Verzoeker toont

evenmin aan dat de politie in zijn land van herkomst onwillig of onvermogen is om hem en zijn gezin bescherming te bieden. Daargelaten de vraag of de aangevoerde feiten onder de toepassingsvoorwaarden van het Vluchtelingenverdrag vallen, is niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, in geval van een terugkeer naar Servië, aantoont."

2.3. Bijgevolg maakt ook verzoekster niet aannemelijk dat zij dient te vrezen voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER